

Suuren paaston veisuja

Synninkatumuksen ovet

*Synninkatumuksen ovet avaa minulle, oi Elämänantaja, / sillä aamusta varhain pyrkii Sinun pyhään temppeleesi
minun henkeni, / joka kantaa peräti saastutettua ruumiin temppeleitä, mutta Sinä, armollinen, / puhdistat se
laupiaalla armollasi.*

*Pelastuksen poluille ohjaa minut, oi Jumalansynnyttäjä, / sillä minä olen häpeällisillä synneillä saastuttanut
sieluni / ja olen suruttomuuteen kaiken elämäni tuhlanut. / Mutta Sinä esirukouksillasi vapahda minut /
kaikesta saastaisuudesta!*

Armahda minua, Jumala, / sinun suuresta armostasi! / Pyyhi pois minun syntini / Sinun suuresta laupeudestasi!

*Ajatellen pahojen tekojeni paljoutta / minä, onneton, vapisen / hirvittävän tuomiopäivän pelosta. / Mutta
laupeutesi armoon turvaten / minä Daavidin tavoin huudan Sinulle: / Armahda minua, Jumala, / Sinun suuresta
armostasi!*

Tämä veisu on yksi tärkeimmistä Suuren Paaston kirkkolauluista. Samalla se on ainoa katumusveisu, jota lauletaan jo ennen varsinaisen Suuren Paaston alkua niin sanotuilla valmistusviikoilla. Ensimmäisen kerran veisu esiintyy publikaanin ja fariseuksen sunnuntain vigiliassa, mistä lähtien se sisältyy jokaiseen lauantai-illan vigiliaan aina Suuren Paaston viidennen viikon sunnuntaihin (Maria Egyptiläisen sunnuntaihin) saakka. Aktiivisen kirkossakävijän onkin mahdollista kuulla kyseinen veisu reilun kahden kuukauden aikana peräti yhdeksän kertaa.

Vigiliassa Synninkatumuksen ovet -veisu lauletaan heti Evankeliumin lukua seuranneiden Nähtyämme Kristuksen ylösnousemuksen -veisun ja psalmin 50 jälkeen. Liturgisesti veisun sijainti onkin erittäin keskeinen. Tätä voidaan perustella sillä, että veisu koostuu katumusstikiiroista, joiden sanoma on ehdottoman tärkeä ihmisen sielun pelastukselle. Stikiirojen rukouksellisuus ja sanoihin kätkeytyvä sielun katumuksellinen itku ovat omiaan johdattamaan rukoilijat Suuren Paaston tunnelmaan: meidän on kristittyinä korjattava elämäämme paremmaksi, pyrittävä kohti Jumalaa ja muistettava, että kaikki on mahdollista vain Jumalan suuren armon vuoksi.

Ensimmäisen stikiiran teksti viittaa katuvaan publikaaniin, joka tuli Kirkkoon saadakseen tekonsa anteeksi. Toinen stikiira on rukouspyyntö Jumalanäidille ja kolmas katumusta ja kyyneleitä täynnä oleva runoelma. Neljännessä stikiirassa rukoilija samastetaan psalmintekijä Daavidiin ja häntä kannustetaan liittymään tämän katumuksellisiin sanoihin: "Armahda minua, Jumala, Sinun suuresta armostasi!" Pelastuksen riemu on mahdollista saavuttaa vasta, kun me nöyrästi ymmärrämme omia heikkouksiamme ja itkemme pahoja tekojamme. Sen tähden on lohdullista, ettemme ole kilvoituksessamme yksin vaan meitä ympäröi joukko pyhiä, joiden esimerkkiin ja apuun voimme luottaa.

Vaikka Synninkatumuksen ovet - veisua lauletaan perinteisesti 8. stikiirasävelmällä, on tekstiä varten luotu myös lukuisia itsenäisiä sävellyksiä. Omat sävellyksensä kyseiselle veisulle ovat laatineet muun muassa A. Vedel, A. Arkangelski ja L. Bashmakov. Heidän kaunis musiikkinsa näiden voimallisten sanojen yhteydessä auttaa meitä syventymään entisestään rukoukseen ja katumukseen. Venäjällä Synninkatumuksen ovet - veisun ajaksi rukoilijat tavallisesti polvistuvat ja kirkkosalin valot pimennetään.

Tästä linkistä voi kuunnella D. Bortnjanskin Synnin katumuksen ovet
<https://m.youtube.com/watch?v=rVfFlyyBFuw>

Lähteet: Pravoslavie.ru, Radiovera.ru, Foma.ru